

Завдяки стилю можна однаковим способом відформатувати елементи тексту у всьому документі

Завдяки поділу на розділи можна задати різні розміри сторінок в одному документі

Створення змісту, покажчиків

Зміст – перелік розділів або частин книги ...із вказівкою сторінок, де вони вміщені

Покажчик – наведений в алфавітному порядку список термінів із зазначенням сторінок, на яких вони зустрічаються в документі (маловідомі, спеціальні)

Зразок змісту в тексті

Текст (від лат. *textus* — тканина, з'єднання) — загалом зв'язана і повністю послідовна сукупність знаків, герменевтикою.

Зміст [сховати]

- 1 Визначення тексту
- 2 Основні категорії тексту
- 3 Засоби зв'язку в тексті
- 4 Див. також
- 5 Примітки
- 6 Література

Визначення тексту [ред · ред код]

Мовлення як вид людської діяльності завжди зорієнтоване на виконання певного комунікативного завдання: повідомити, про щось переконати тощо. Існує багато визначень тексту. Наведемо окремі з них.

«Текст — це витвір мовленнєвого процесу, що відзначається завершенистю, об'єктивованій у вигляді публічного витіву, який складається із заголовка і ряду особливих одиниць (нафразових одиниць), об'єднаних різноманітними цілеспрямованістю і прагматичною визначеністю»^[1] (І. Р. Гальперін) (рос.).

«Текст — певна, з функціонально-смыслового погляду упорядкована, група речень або їх аналогів, які є елементами, завершеної смислової одиниці»^[2] (В. В. Сидоренко).

Найістотнішими текстовими ознаками є (А. П. Занін):

- цілісність;
- зв'язність;
- структурна організованість;
- завершенисть.

Зміст – це перелік пронумерованих розділів тексту.

Зміст [сховати]

- 1 Визначення тексту
- 2 Основні категорії тексту
- 3 Засоби зв'язку в тексті
- 4 Див. також
- 5 Примітки
- 6 Література

Зразок покажчика у тексті

завершеність.....	2
зв'язність.....	2
Інтонаційні	5
категорії.....	3
Морфологія і синтаксис.....	5
наголоси.....	6
Наука.....	1
парадигми.....	4
паралінгвістика.....	6
сонет.....	4
Текст	1
тембр.....	6
фразеологізми.....	5
цілісність.....	2

Покажчик – це список термінів, що зустрічаються в тексті, разом з номерами сторінок, де можна їх знайти.

Зміст документа створюється – фрагменти тексту, виділені спеціальними стилями, вносять до змісту автоматично

Алгоритм створення змісту

1. Фрагменти, які будуть у змісті виділити Заголовок1, Заголовок2
2. На початок документу і Enter
3. Посилання – Зміст – Автоматичний зміст1

Вправа 1 у текстовому процесорі

1. Відкрийте файл-заготовку **інформація.txt** із електронного підручника. Створіть у текстовому процесорі новий файл і скопіюйте в нього текст із файлу-заготовки.
2. Задайте для заголовків розділів документа стилі **Заголовок 1, Заголовок 2** і т.д. Визначте самостійно, скільки буде рівнів заголовків і який текст позначати цими стилями.
3. Створіть на початку документа автоматичний зміст.
4. Збережіть файл, назвавши його власним прізвищем.

Алгоритм створення покажчика

1. Виділити елемент покажчика – Посилання - Помітити елемент
2. У вікні помітити-закрити {хе «елемент покажчика»}
3. Аналогічно створити інші елементи покажчика
4. В кінець документу Ctrl+Home
5. Покажчик – Ок

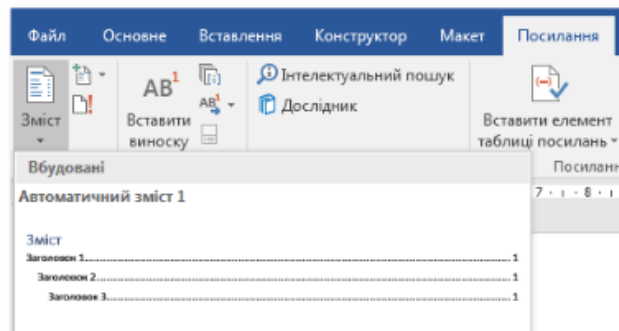
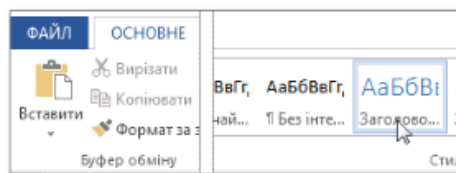
Вправа 2 у текстовому процесорі

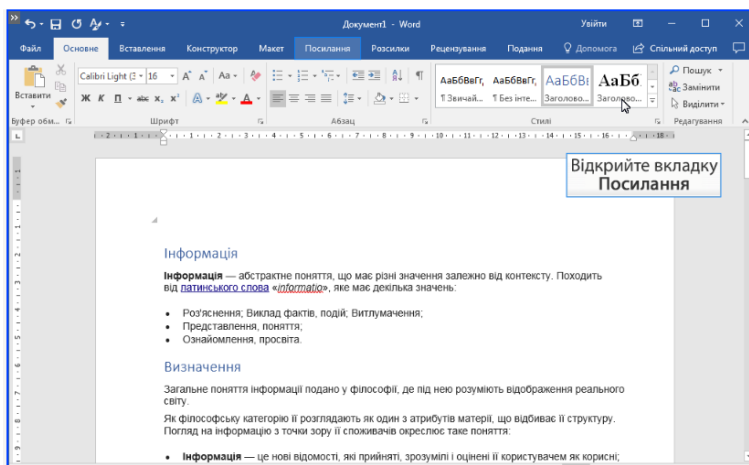
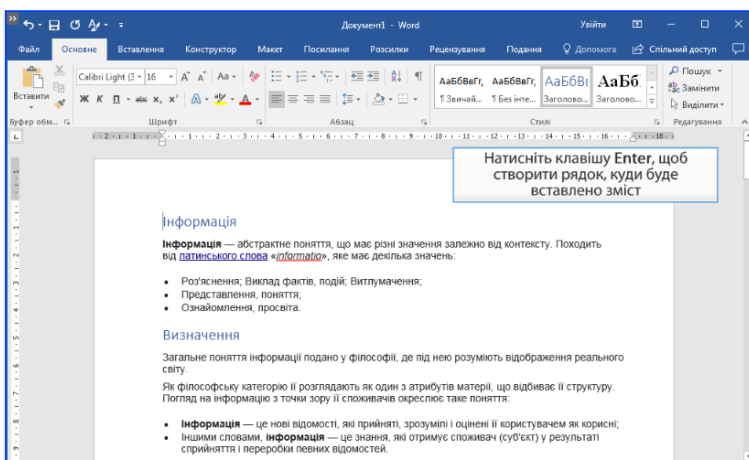
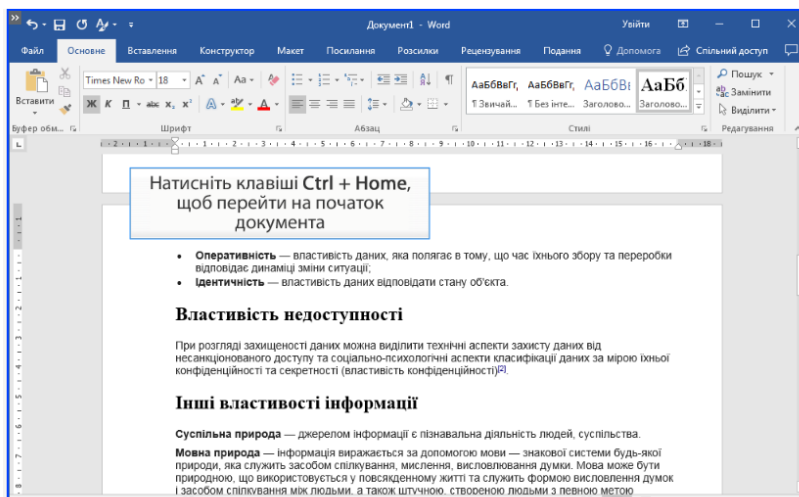
1. У документі, створеному в попередній вправі, знайдіть 7–8 найважливіших термінів і позначте їх як елементи покажчика.
2. У кінці документу створіть покажчик.
3. Збережіть файл.

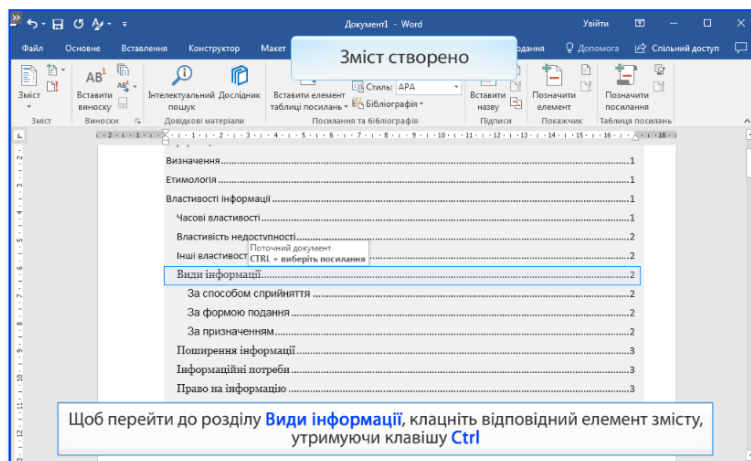
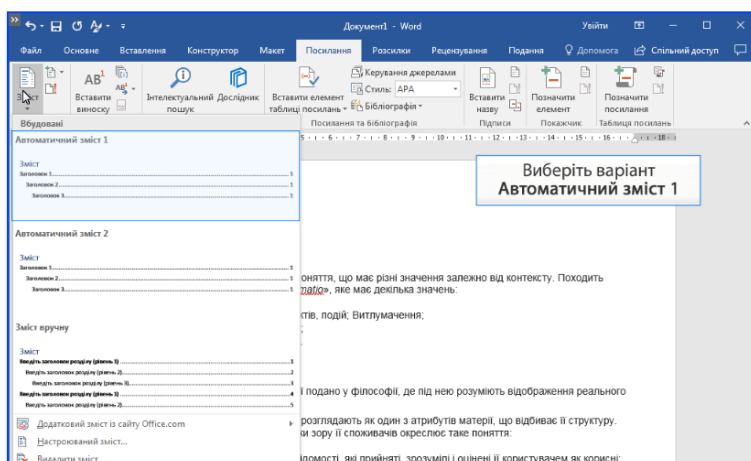
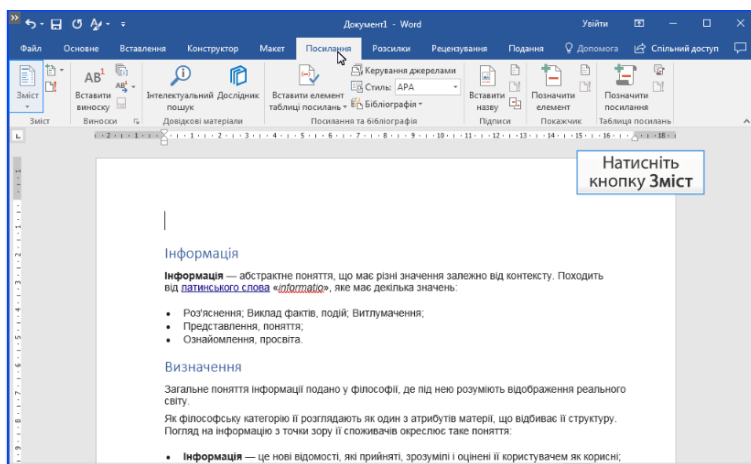
1. Для фрагментів тексту, що вноситимуться у зміст, застосуйте стилі заголовків, наприклад **Заголовок1** для елементів першого рівня та **Заголовок2** – другого.

2. Клацніть місце, де потрібно вставити зміст. Зазвичай його вставляють на початку документа.

3. Відкрийте вкладку **Посилання**, натисніть кнопку **Зміст** і виберіть один із варіантів автоматичного змісту з колекції стилів.



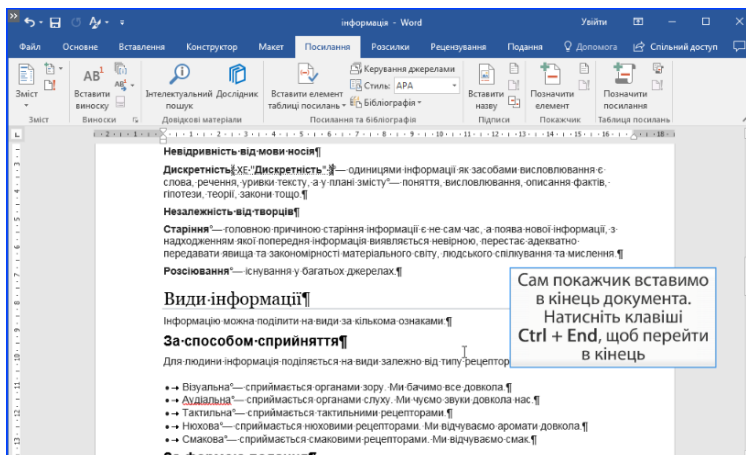


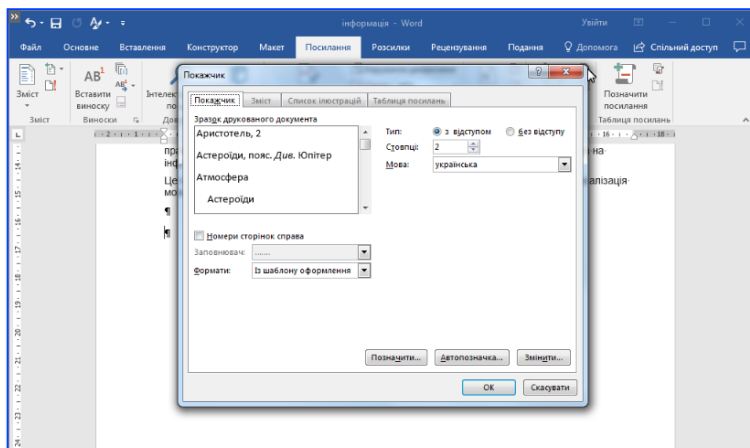
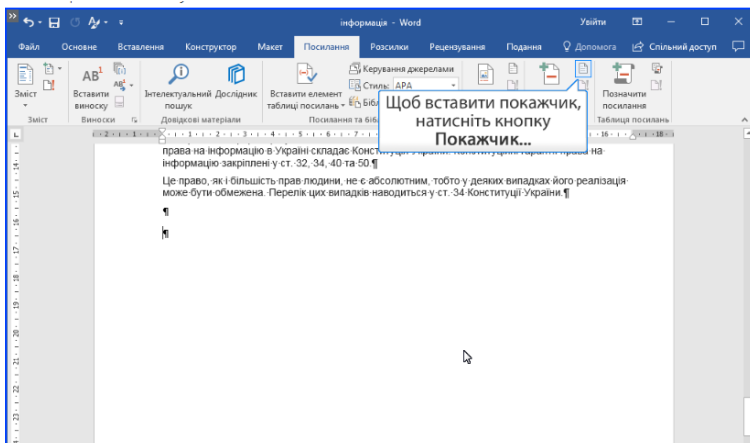


Покажчик – список деяких слів, що зустрічаються в документі і вибудовані в алфавітному порядку із зазначенням номерів сторінки

Використовується для більш швидкого пошуку маловживаних та ключових термінів

Дискретність	2	Етимологія	1
дискусійним	1	Оперативність	2
Достовірність	1	філософія	1





**Яке з наведених слів чи словосполучень
найдоцільніше внести в покажчик?**

Два елементи множини

Математика

Енциклопедія

Декартовий квадрат

Квадрат

”



ЗМІСТ

Визначення

Загальне поняття інформації подано у філософії, де під нею розуміють відображення реального світу.

Як філософську категорію її розглядають як один з атрибутів матерії, що відбиває її структуру. Погляд на інформацію з точки зору її споживачів окреслює таке поняття:

- Інформація — це нові відомості, які прийняті, зрозумілі і оцінені її користувачем як корисні;
- Іншими словами, інформація — це знання, які отримує споживач (суб'єкт) у результаті сприйняття і переробки певних відомостей.

Етимологія

Саме слово «informatio» складається з префікса «in-» («в-, на-, при-») і дієслова «form» («надаю форму, створюю»), пов'язаного з іменником «forma» («форма»).

В англійській мові слово «information» (в написанні «informatioun») вперше з'явилося у 1387 р. Сучасного написання це слово набуло у XVI ст. У східнослов'янські мови слово «інформація» прийшло із Польщі у XVII ст.

З середини XX століття «інформація» стала загальнонауковим поняттям, але досі у науковій сфері воно залишається вкрай дискусійним. Загальноприйнятого визначення інформації не існує, і воно використовується головним чином на інтуїтивному рівні.

Властивості інформації

Цінність інформації визначається корисністю та здатністю її забезпечити суб'єкта необхідними умовами для досягнення ним поставленої мети.

Достовірність — здатність інформації об'єктивно відображати процеси та явища, що відбуваються в навколишньому світі. Як правило достовірною вважається насамперед інформація, яка несе у собі безпомилкові та істинні

дані. Під безпомилковістю слід розуміти дані які не мають, прихованих або випадкових помилок. Випадкові помилки в даних обумовлені, як правило, неумисними спотвореннями змісту людиною чи збоями технічних засобів при переробці даних в інформаційній системі. Тоді як під істинними слід розуміти дані зміст яких неможливо оскаржити або заперечити.

Актуальність — здатність інформації відповідати вимогам сьогодення (поточного часу або певного часового періоду).

Часові властивості

Часові властивості визначають здатність даних передавати динаміку зміни ситуації (динамічність). При цьому можна розглядати або час запізнення появи в даних відповідних ознак об'єктів, або розходження реальних ознак об'єкта і тих же ознак, що передаються даними. Відповідно можна виділити:

- Актуальність — властивість даних, що характеризує поточну ситуацію;
- Оперативність — властивість даних, яка полягає в тому, що час їхнього збору та переробки відповідає динаміці зміни ситуації;
- Ідентичність — властивість даних відповідати стану об'єкта.

Властивість недоступності

При розгляді захищеності даних можна виділити технічні аспекти захисту даних від несанкціонованого доступу та соціально-психологічні аспекти класифікації даних за мірою їхньої конфіденційності та секретності (властивість конфіденційності)[2].

Інші властивості інформації

Суспільна природа — джерелом інформації є пізнавальна діяльність людей, суспільства.

Мовна природа — інформація виражається за допомогою мови — знакової системи будь-якої природи, яка служить засобом спілкування, мислення, висловлювання думки. Мова може бути природною, що використовується у повсякденному житті та служить формою висловлення думок і засобом спілкування між людьми, а також штучною, створеною людьми з певною метою (наприклад, мова математичної символіки, інформаційно-пошукова, алгоритмічна та ін. мови).

Невідривність від мови носія

Дискретність — одиницями інформації як засобами висловлювання є слова, речення, уривки тексту, а у плані змісту — поняття, висловлювання, описання фактів, гіпотези, теорії, закони тощо.

Незалежність від творців

Старіння — головною причиною старіння інформації є не сам час, а поява нової інформації, з надходженням якої попередня інформація виявляється невірною, перестає адекватно передавати явища та закономірності матеріального світу, людського спілкування та мислення.

Розсіювання — існування у багатьох джерелах.

Види інформації

Інформацію можна поділити на види за кількома ознаками:

За способом сприйняття

Для людини інформація поділяється на види залежно від типу рецепторів, що сприймають її.

- Візуальна — сприймається органами зору. Ми бачимо все довкола.
- Аудіальна — сприймається органами слуху. Ми чуємо звуки довкола нас.
- Тактильна — сприймається тактильними рецепторами.
- Нюхова — сприймається нюховими рецепторами. Ми відчуваємо аромати довкола.
- Смакова — сприймається смаковими рецепторами. Ми відчуваємо смак.

За формою подання

За формою подання інформація поділяється на такі види:

- Текстова — що передається у вигляді символів, призначених позначати лексеми мови;
- Числова — у вигляді цифр і знаків, що позначають математичні дії;
- Графічна — у вигляді зображень, подій, предметів, графіків;

- Звукова — усна або у вигляді запису передачі лексем мови аудіальним шляхом.

За призначенням

- Масова — містить тривіальні відомості і оперує набором понять, зрозумілим більшій частині соціуму
- Спеціальна — містить специфічний набір понять, при використанні відбувається передача відомостей, які можуть бути не зрозумілі основній масі соціуму, але необхідні і зрозумілі в рамках вузької соціальної групи, де використовується дана інформація
- Особиста — набір відомостей про яку-небудь особистість, що визначає соціальний стан і типи соціальних взаємодій всередині популяції.

Поширення інформації

Поширення інформації — це доведення її до відома хоча б одній особі у будь-який спосіб.

Під поширенням інформації розуміють:

- опублікування її у пресі, передання по радіо, телебаченню чи з використанням інших засобів масової інформації;
- поширення в мережі Інтернет чи з використанням інших засобів телекомунікаційного зв'язку;
- викладення в характеристиках, заявах, листах, адресованих іншим особам;
- повідомлення в публічних виступах, в електронних мережах, а також в іншій формі хоча б одній особі;
- вивішування (демонстрація) в громадських місцях плакатів, гасел, інших творів;
- розповсюдження серед людей листівок.

Повідомлення інформації лише особі, якої вона стосується, не є її поширенням. Також не є поширенням інформації викладення відомостей у листах, заявах, скаргах до правоохоронного органу особою, на думку якої порушено її право.

Поширення інформації може відбуватися у двох формах — фактичного твердження чи оціночного судження. Оціночними судженнями, за винятком наклепу, є висловлювання, які не містять фактичних даних, критика, оцінка дій, а також висловлювання, що не можуть бути витлумачені як такі, що містять фактичні дані, зокрема з огляду на характер використання мовно-стилістичних засобів (вживання гіпербол, алегорій, сатири).

Інформаційні потреби

Сюди перенаправляється запит «Інформаційні потреби». На цю тему потрібна окрема стаття.

Інформаційні потреби є одним з різновидів нематеріальних потреб людини. Виникає через брак інформації для здійснення людської діяльності і є характерною особливістю, притаманій людині, що відрізняє її від решти живих організмів, які хоч і відчують потребу в інформації, але виключно для задоволення відносно простих вітальних потреб. Інформаційні потреби людини значно складніші. Процес задоволення інформаційних потреб має ту принципову відмінність порівняно з іншими, що при цьому об'єкт споживання — інформація, не тільки не знищується, а, навпаки, на її основі формуються нові інформаційні масиви, призначені для споживання.

Право на інформацію

Змістом права на інформацію є можливість кожного вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб. Основу правового регулювання права на інформацію в Україні складає Конституція України. Конституційні гарантії права на інформацію закріплені у ст. 32, 34, 40 та 50.

Це право, як і більшість прав людини, не є абсолютним, тобто у деяких випадках його реалізація може бути обмежена. Перелік цих випадків наводиться у ст. 34 Конституції України.